

Interlin. Gloffa. Carthuf. Hugo.

eedum quod fuerit Judæa profelyta. Ita Gloffa Interlin. Lyranus, Carthuf. Hugo, ducor in hanc sententiam, quia videbatur convenire ad Synagogam Judæorum. Cujus Dominus aperuit cor. A quo est omne bonum, & donum perfectum.

44. Verf. 15. Baptizata est, ecce effectus divinæ gratiæ: Si judicatis me fidelem manete in domo mea; nam fideles cum fidelibus habent habitare, & ut etiam vestro colloquio, ac doctrina fruatur, meamque gratitudinē ob tantum beneficium in me colatum ostendam. De Lidia facit mentionem Martyrologium Romanum dicens quod fuerit prima, quæ Philippis Macedonia in Christum credidit.

Actor. 16. n. 16. Factum est autem euntibus nobis ad orationem puellulam quandam habentem spiritum Pythonem obviare nobis, quæ quæstum magnum præstabat dominis suis divinando.

Versiones.

CUM EXPOSITIONE IV.

usque ad Vers. 21.

45. Verf. 16. AD orationem in loco, in quo solebat fieri oratio, spiritum Pythonem. Syriacus: In qua erat spiritus divinationis. Ethiop. Vaticinans, sic autem, dicitur deducta significatione à verbo Græco, quod est consulere, vel interrogare.

46. Verf. 17. Hæc subsecuta Paulum, Deo sic ordinante, lamabar, isti homines servi Dei excelsi: Arabicus, Dei Altissimi, quod faciebant Dæmones multa sua depravata malitia, ut inde eos accusaret quod prædicabant novam legem contra Romanorum statuta.

47. Verf. 18. Dolens autem Paulus. Græcus: Aegre tulit Paulus, Arabicus: Indignatus est Paulus, tum ob miseram vexationem puellæ, & ob tantam populi deceptionem facta à Diabolo, ut homines ad se traheret, Dæmonum laudes rejiciens, ut fecit Christus D. Luc. 4. n. 41. de quo infra q. 7.

48. Verf. 19. Videntes autem Domini ejus, & dolentes, maxime quia exivit spes quæstus eorum Arabice Spes artis suæ. Lucifer. Quia exivit redditus, inde insurgunt in Paulum, & Silam comprehendentes eos: Produxerunt in forum ad Principes. Syriac. Adduxerunt eos in plateam ad primores Urbis. Arabic. Trahentes eos per vicum ad præfectos Urbis Ethiopice. Ad judices, ut ab eis punirentur Paulus & Syllas.

49. Verf. 20. Conturbant Civitatem cum sint Judæi. Attestantur de Paulo, ac sociis, quod sint Judæi, nam Judæi maxime erant in odio Romanis, ac gentibus ob diversitatem fidei, cultus, ac morum: Tum etiam ob odium in Christianos tamquam ex Judæis provenientes, ut tradunt Tertullianus in Apolog. cap. 7. & ex Apologiis Aristidis Quadratus.

50. Verf. 21. Et annuntiant morem. Syriac. Prædicant ritus Vatabl. instituta. Ethiopice. Docent nos legem. Lucifer. Prædicant sectam, novam religionem, ac fidem, quam non licet nos recipere, cum simus Romani, coloni nempe Romani lege Romanorum viventes; qui non possumus recipere novam Religionem, ac legem, nisi ex mandato Senatus, sic Diabolus frequenter tentat, & ad peccatum producit prætextu alicujus observationis, & legis.

QUÆSTIO VI.

Quare Dæmones laudant Apostolos, homines vero eos criminantur & opprobriis afficiunt.

51. Lamant Dæmones in puella, ut vidimus verf. 17. Isti homines servi Dei excelsi, qui annuntiant vobis viam salutis, quantum laudum variæ assignantur rationes à Doctoribus.

prima: Hoc dixit diabolus per os puellæ coactus, & compulsus à Deo. Ita Gloffa, Beda, Carthuf. Hugo. Secunda: hoc sponte dixit Diabolus sagacissima arte; ut multos ad se alliceret ut existimarent ipsum Dæmonem esse spiritum divinum, vel ipsum habere secum, siquidem servos dei agnoscebat, ac publicabat. Ita D. Chrysof. Oecum. Lyra, Cajetan. Arias. Tertia, ut ait Chrysof. quod hac arte hoc fecerit, ut paulum adulando ipsum sibi conciliaret, ne à puella expelleretur.

52. quarta, & mihi videtur magis genuina, hoc fecit Diabolus, non amore pauli, sed malitioso odio ait: Isti homines sunt servi Dei excelsi, annuntiant; seu prædicant viam salutis, in quo tacite ac, dolose accusabat sacro Apostolos, quia contra mandatum Senatus Romani prædicabant novam legem, novam fidem, quod erat prohibitum ut notavi in expositione, & inde eos accusant: Verf. 21. Annuntiant novam legem, quam non licet suscipere, cum sumus Romani. Considera Diaboli artem, in quo videbatur laudare, dolose accusat.

53. Quæstio tamen principaliter inquit, & maxime ad moralem sensum, cur Diabolus laudat paulum, ut vidimus modo per os puellæ clamantis Homines isti servi Dei excelsi annuntiant vobis viam salutis, quod magnum eorum præconiū erat; At vero de hominibus dicitur statim Verf. 21. Videntes Domini ejus, scilicet puellæ, quia exivit spes quæstus eorum, apprehendentes Paulum, & Silam produxerunt eos ad Principes, offerentes eos Magistratibus, & dixerunt, Hi homines conturbant Civitatem nostram, annuntiant morem, quem non licet nobis suscipere. Ecce Diaboli crudelissimi hostes humani generis honorificam Paulum, & Silam, ac clamantes servos Dei excelsi; At vero homines mille contra eos opprobriis insurgunt accusantes eos, ut perturbatores Civitatis, atque totius populi Conturbant Civitatem nostram. Unde tanta rei differentia.

54. Respondeo, quod Dæmones maligno odio humanum genus persequuntur; at illi homines erant avaritia pleni: Videntes Domini ejus, quia exivit spes quæstus eorum: indeque manet tota resoluta quæstio. Saviores, ac rigidiores sunt avaritia æstuant, quam Dæmones crudelissimi, humani generis hostes. Theophylactus in præsentia ait: Vide illos, nec Dæmonem quidem curantes, atque morantes, sed unum dumtaxat nempe pecunia studium, & avaritiam spectantes, ille Dæmon dicebat, Servi summi Dei sunt; hi vere perturbant nostram Civitatem. Ille dicebat annuntiant vobis viam salutis, isti tradunt nobis consuetudines, quas non licet suscipere. Cum avaritiam, & quæstum spectantes inde omne nefas.

55. Componere modo inter se Diabolum & Pharaonem, dum angelus percussor gradiebatur per Egyptum interficiēs eorum primogenita cum videbat sanguinem super liminari ac super utroque poste transibat, & non ingrediebatur domus hebræorum Exod. 12. n. 23. & ut tenent Rupertus ibi, & Genebrardus Angelus ille erat Diabolus & tamen non audet

audet intrare, nec conatur ingredi domos Hebræorum, nec aliquid eis inferre nocumentum. At Pharaon, cum cognovisset quod Israël abibat multis onustus divitiis, ac bonis ægyptiorum, dixit: Persequar, & comprehendam, dividam spolia, implebitur anima mea, evaginabo glaciū meum, interficiet eos manus mea, Exod. 15. n. 9. diabolus non audet intentare aliquid contra Israël, & Pharaon omniconatu persequitur, ut illum interficiat, & destruat ut pote qui avaritia & auri cupiditate fervecebat Dividam spolia, implebitur anima mea. Avaritiæ æstus diaboli malitiam, ac savitiam superabat, ad hoc tendit D. Chrysof. homil. 58. in Joannem. Omni tyranno gravior est pecuniarum cupiditas, nullam enim voluptatem habet, sed curam, invidiam, insidias, odia, calumnias, & innumera virtutis impedimenta. Vide supra cap. 14. q. 1. n. 7. & 8.

Exod. 15. Affectus avaritiæ superat Diaboli malitiam D. Chrysof.

QUÆSTIO VII.

Quare D. Paulus dolet, & non vult audire Diaboli laudantis voces?

57. Lamabat Diabolus puellæ voce magna encomia prædicans de apostolis. Isti homines servi Dei excelsi sunt, qui annuntiant vobis viam salutis. Audiens tamen Paulus dolens, seu ut ait Græcus Aegre ferebat, Arabice. Indignatus est, quod ille dicebat, verum erat & multum conducens, ut Pauli doctrinam omnes reciperent, ac ut ejus verba auferantur, qui dicebat viam salutis vobis ostendunt.

58. Respondet Theophylactus, & ait: Cum ea res Paulum momordisset, utque etiam vera dicentem repressit, docens nos ne veritatis quidem patrociniō simulantem Dæmones admittere, sed omnem illis fraudis aditum præcludere, & ad omnia, quæ ab illis dicuntur, aures obturare debere. Dæmones nunquam veritatem purè, & sincere dicunt sed mixtam aliqua falsitate, & malitia, ut sæpe objecta una veritate sub illius pallio venenum suæ perversitatis tegunt, ut se valeant insinuate, ac simulatè ingerere, & ad perditionem trahere, ideoque nunquam ei fides adhibenda est.

59. Ait Christus D. de Diabolo, Joan. 8. n. 44. Cum loquitur mendacium ex propriis loquitur, quia mendax est, & pater ejus. Expende illud ex propriis loquitur, tam affecta est ejus natura mendacio, ut ipsum mendacium versum sit in naturam, ac proinde cum loquitur mendacium, non est veluti ex quodam vitio superaddito, sed ab ipsa natura, quæ tota conversa est in mendacium, Ex propriis loquitur: nam Diabolus à nemine didicit mentiri, sed à semetipso, ut ait D. Cyrill. statim citandus.

60. Mendax est, & pater ejus, cur diabolus non solum dicitur mendax, sed pater mendacii, cur sic dicitur? Quia fuit primus, qui à Deo discessit; primus, qui introduxit mendacium in mundum appetens dei similitudinem. Similis ero Altissimo. Noster D. Cyrillus Alexandrinus lib. 6. in Joan. cap. 6. ait: Diabolus à semetipso mendax fuit; quia à nemine prius audivit, sed ipse suum genuit mendacium. A veritate, siquidem, & à Deo, qui veritas est, sponte sua se averens, horrendas mendacii tenebras incurrit; & quemadmodum Deus verax est, & pater veritatis, ita quoque Diabolus mendax est, & pater mendacii, diabolus fuit primus, qui à Deo summa veritate se avertit, primus, qui mendacium introduxit in mundum, primus, ac principalis mendacii seminator, & qui omnes conatur ad mendacium pellicere: unde mendaces dicuntur filii Be-

Græcus. Arabic.

Theoph.

Diabolus sub prætextu veritatis se aditum præcludere, & ad omnia, quæ ab illis dicuntur, aures obturare debere.

Joan. 8. Diabolus mendax est, & pater ejus.

Cur diabolus dicitur pater mendacii, D. Cyril. Alex.

Exod. 12. Rupert. Genebr.

lial, id est filii diaboli, 3. Reg. 21. n. 10. Rupertus l. 8 in Joan ait: Qui contra Naboth falso testificati sunt rellè dicuntur filii Diaboli.

Et sicut veritas consistit in indivisibili, & in summa conformitate rei ad rem, sic & mendacium in summa difformitate, ac discrepantia rei ad rem multis, & variis modis, & ideo Diabolus mendacij Pater ad illud disseminandum multas induit formas, modo apparet, ut Angelus lucis, 2. Corinth. 14. modo ut Draco magnus, Apoc. 12. n. 2. Ut Serpens antiquus, Apoc. 20. n. 2. Leo rugiens, 1. Petri. 5. n. 8. Lupus rapax, & dispergens oves, Joan. 10. n. 14. Aspis, & Basiliscus venenosus, Psal. 90. n. 13. Aliquando formam hominis induit: Inimicus homo hoc fecit, Matth. 13. n. 39. Ubi nota quod frequenter comparatur animantibus venenosis, & rapacibus, quia injecto veneno rapit, & inde tot formas induit, ut notavit D. Gregor. Nyssenus lib. 3. Moral. cap. 14. & ait: Multarum rerum vocatur nomine, quia ante mille na deceptorum mentes in varias formarum species vertitur, ad quod etiam tendit D. Paulinus epist. 2. ubi sic ait: Excipit nos innumeris serpens insidias, cui nomina mille, mille nocendi artes. Vide supra cap. 5. quæst. 18. n. 124.

QUÆSTIO VIII.

Quare hæc puella divinando multas comparabat divitias, Prophetæ multa prædicando nihil lucrabantur?

61. Puella hæc, ut Syriacus legit: Habebat spiritum divinationis, & inde multum lucrum requirebat, sed Prophetæ magna, & alta prædicabant, & tamen nihil auri, & argenti comparabant, sed pauperes, egentes, afflictique versabantur?

62. Respondeo, quod Prophetæ vera, & multoties valde amara annuntiabant; At vero hæc puella talia mendacia spargebat, indeque multum pecuniarum emolumentum sibi aggregabat; apud mundiales veritas valde amara est, & odium parit, falsitas valde grata, animosque conciliat. D. Aldhelmus epist. 11. sic ait: Pythonissa per spiritum falsitatis frivola vaticinatur, & ob hoc sumptuosas procerum opulentias affluenter cumulans, gazisque quæstum delictiosum affluim locupletabatur.

63. Ait Michæas 6. n. 22. Divites ejus repleti sunt iniquitate, & habitantes in ea, loquebantur mendacium, & lingua eorum fraudulenta in ore eorum. Introduxit eos Prophetæ divites, & potentes, & unde tanta eorum opulentia, & potestas; Quæ repleti erant iniquitate, mendacio, ac falsitate in ore, & in lingua, totum in eis erat falsitas, ac duplicata falsitas, ut individuis eorum comes. Noster D. Cyrillus Alexandr. ibi ait: Semper à turpi quæstu, amoreque lucri subactos studium mentiendi comitatur. Vide supra cap. 12. q. 17. n. 133. 134. 135. & multis aliis in locis verbo veritas, mendacium.

QUÆSTIO IX.

Quare Domini puella ob Dæmonem expulsam, dure ac acriter insurgunt contra Paulum, & Silam?

64. Paulus misertus de puella vexata à Dæmone; ab illa dæmonium ejecit, cum autem Domini puellæ vidissent eam liberatam ab spiritu maligno, Pauli imperio; furibunde indignati insurgunt in

Rupert. 3. Reg. 21.

2. Cor. 11. Apoc. 14. 1. Petri. 5. Joan. 10. Psal. 90.

Diabolus habet mille na deceptorum mentes in varias formarum species vertitur, ad quod etiam tendit D. Paulinus epist. 2. ubi sic ait: Excipit nos innumeris serpens insidias, cui nomina mille, mille nocendi artes. Vide supra cap. 5. quæst. 18. n. 124.

62.

63. Divitia, cumulantur falsitate.

64. Mich. 6.

Divites ex mendacio pinguescunt. D. Cyril. Alex.

in paulum comprehendentes, & accusantes eum tamquam Civitatis perturbatorem, cum illi maxime deberent gratulari potius, eo quod Diabolum a puella, & ab ejus domo expulset, nonne erat illis horribile, ac terribile demonem habere, simulque cum illo habitare.

66. respondeo minime: nam ut dicitur in Textu: Illa puellamagnam quæstum præstabat, Dominis suis divinando: Videntes autem Domini ejus, quia exivit spes quasus eorum apprehendentes Paulum, &c. Isti maxime lucri cupiditate tenebantur, & maxime affectabant per Diabolum multos bonorum quæstus facere, & secum diabolum habere, eumque colere magis volebant, quam suis temporalibus proventibus privari. Theophylactus ibi: Volebant puellam demone correptam esse ut quæstum faceret. Vide illos ne demonem quidem curantes, atque morantes, sed unum duntaxat pecunia studium spectantes.

Theoph. Ait D. Joan. Apocalypf. 13. n. 11. quod vidit Bestiam ascendentem de mari habent cornua decem & super cornua ejus diademata decem, & statim subdit in 3. Et admirata est universa terra post bestiam, & adoraverunt draconem, qui dedit potestatem bestia. Draco iste juxta multorum sententiam, ut ibi dixi, est diabolus, & unde fieri potuit, ut monstruosa bestia ab hominibus adoraretur, & unde fieri potest, ut homo deveniat in tam execrabilem abominationem, ut crudelem tyrannum diabolum adoret habebat super cornua diademata decem id est multa, ponitur numerus certus pro incerto & cum ipse haberet multa dare, mundani de diti temporalibus lucris pro ipsis comparandis non dubitant ejus servituti se subijcere, & ipsam bestiam suam habere. Rupertus. lib. 8. in Apocalypf. ait: Quomodo saltem impii dicuntur adorare Diabolum, qui sepe maledicunt eum? Certè in eo Diabolum adorant, quod Mammona serviunt? Nam Apostolus dicit de avaritia, quod simulacra eorum servitus sit: ergo qui Mammona jam dudum servi fuerant, & Mammona serviendo adorabant Diabolum quid miraris, quid deinde bestiam adoraverunt habentem divitias, volentem dare aurum & argentum.

67. Apob. 11. Venit Christus in regione Gerafenorum, in qua erat duo homines habentes demonia habitantes in monumentis, & adeo crudeles, ut nemo auderet transire per illam viam ob multa mala, quæ patiebantur à demonibus, qui videntes Christum cæperunt clamare: Quid nobis, & tibi Jesu fili Dei venisti huc ante tempus torquere nos, & rogabant eum, si ejicis nos hinc, mitte nos in porcos, quorum grex prope erat, quibus Dominus ait: Ite, illi autem exeuntes ab hominibus abierunt in porcos & magno impetu feruntur in mare, ubi omnes perierunt, quod cum vidissent pastores venerunt in Civitatem annuntiantes, quæ facta fuerant: Et ecce tota Civitas exiit obviam Jesu, & viso eo rogabant ut transiret a sinibus eorum matth. 8. num. 34. Quomodo volunt isti homines, ut Jesus recedat à locis eorum, à quo multa bona accipiebant, Demones expulerat à regione eorum, viâ fecerat patientem, liberam à multis incommodis, & rogant ut discedat à sinibus eorum? Viderant illi, quod Jesus dedit occasionem, ut suos porcos amitterent & isti magis volebant habere demones cum grege porcorum, ac suo lucro, quam filium Dei sine tali emolumento, ideoque eus presentia multum gravabantur, ut notat D. Bonaventura in cap. 8. Luc. n. 37. & ideo ait in presenti Cajetan. jam à me datus tom. 2. in Evangel. cap. 25. q. 14. n. 86. & ait: Salutem liberatorum à demoniis, & perditionem por-

68. Rupert. Ob lucrum homines adorant diabolum, & bestiam.

69. Ait D. Joan. Apocalypf. 13. n. 11. quod vidit Bestiam ascendentem de mari habent cornua decem & super cornua ejus diademata decem, & statim subdit in 3. Et admirata est universa terra post bestiam, & adoraverunt draconem, qui dedit potestatem bestia. Draco iste juxta multorum sententiam, ut ibi dixi, est diabolus, & unde fieri potuit, ut monstruosa bestia ab hominibus adoraretur, & unde fieri potest, ut homo deveniat in tam execrabilem abominationem, ut crudelem tyrannum diabolum adoret habebat super cornua diademata decem id est multa, ponitur numerus certus pro incerto & cum ipse haberet multa dare, mundani de diti temporalibus lucris pro ipsis comparandis non dubitant ejus servituti se subijcere, & ipsam bestiam suam habere. Rupertus. lib. 8. in Apocalypf. ait: Quomodo saltem impii dicuntur adorare Diabolum, qui sepe maledicunt eum? Certè in eo Diabolum adorant, quod Mammona serviunt? Nam Apostolus dicit de avaritia, quod simulacra eorum servitus sit: ergo qui Mammona jam dudum servi fuerant, & Mammona serviendo adorabant Diabolum quid miraris, quid deinde bestiam adoraverunt habentem divitias, volentem dare aurum & argentum.

69. Ait D. Joan. Apocalypf. 13. n. 11. quod vidit Bestiam ascendentem de mari habent cornua decem & super cornua ejus diademata decem, & statim subdit in 3. Et admirata est universa terra post bestiam, & adoraverunt draconem, qui dedit potestatem bestia. Draco iste juxta multorum sententiam, ut ibi dixi, est diabolus, & unde fieri potuit, ut monstruosa bestia ab hominibus adoraretur, & unde fieri potest, ut homo deveniat in tam execrabilem abominationem, ut crudelem tyrannum diabolum adoret habebat super cornua diademata decem id est multa, ponitur numerus certus pro incerto & cum ipse haberet multa dare, mundani de diti temporalibus lucris pro ipsis comparandis non dubitant ejus servituti se subijcere, & ipsam bestiam suam habere. Rupertus. lib. 8. in Apocalypf. ait: Quomodo saltem impii dicuntur adorare Diabolum, qui sepe maledicunt eum? Certè in eo Diabolum adorant, quod Mammona serviunt? Nam Apostolus dicit de avaritia, quod simulacra eorum servitus sit: ergo qui Mammona jam dudum servi fuerant, & Mammona serviendo adorabant Diabolum quid miraris, quid deinde bestiam adoraverunt habentem divitias, volentem dare aurum & argentum.

70. Verf. 22. Et cucurrit plebs adversus eos, & Magistratus scissis tunicis eorum, jusserunt eos virgis cædi. Versiones, CVM EXPOSITIONE V. Usque ad Verf. 26.

71. Verf. 22. Et cucurrit plebs adversus eos, & Magistratus scissis tunicis eorum, jusserunt eos virgis cædi. Versiones, CVM EXPOSITIONE V. Usque ad Verf. 26.

corum videntes magis timerunt augmentum damni rerum temporalium, quam concupierint augmentum salutis spiritualis. Salus hominum admirationem Civitati generavit, damnum porcorum timorem majoris damni in ea excitavit: sic timore acti rogaverunt ut discederet ab eis.

72. dixerunt impii ad Jeremiam. 44. n. 17. Quod non facient, nec audiet verba ejus, sed sacrificemus Regi na Cæli, & libemus ei libamina, sicut fecimus nos, & patres nostri, Reges nostri, Principes: & saturati sumus panibus, & bene nobis erat. Per Regiam Cæli intelligunt Lunam ut exponunt D. Hieronymus, D. Thomas Luna, quæ à lucendo sic dicta est, sed quomodo dementati sunt homines ut eam tamquam deum adorarent, cum aperte oculis suis videant, quod habet multos defectus, ac eclypses quæ tanta varietas valde aliena est à Deo, sed eos sic Satanas fallit, ut sibi persuaderent, quod à Luna habebant frumenta, vinum, & oleum, ac saturitatem; indeque contra omnem evidentiam, ac naturalem rationem, eam tamquam Deum colunt libamina, ac sacrificia offerentes. Noiter. D. Cyril. rillus Alexand. lib. 1. de adoratione in Spiritu, & ait: Cum Satanas in præcipuis rebus injuria nos afficiat, fecunditatemque nobis adimat, rerum terrarum oblectamentis vicissim devincit. Ita afficiuntur homines oblectamentis; ut de vexationibus, ac molestiis, quibus gravantur omnino obliviscantur dummodo in præsentia saturentur temporalibus.

73. Verf. 25. Media autem nocte Paulus, & Silas orantes, Syrus, Precabantur, & glorificabant Deum. tyran. legit, Adorantes, & statim sequitur, Audiebant eos, qui in custodia erant. Oecumen. Auscultabant eos. Paulus, & Silas voce alta laudabant Deum, ut voces resonarent per totum carcerem juxta eos, qui erant in carcere tam proximo, quam longinquo.

74. Verf. 26. Subito vero terramotus factus. Arabic. Repente terramotus iste videtur non solum fuisse in carcere, sed etiam in magna parte Urbis, ac in locis prope carcerem, nam Magistratus, ut habent multi Codices, terramotu percussus eos liberos dimisit. Terramotus factus est Divina virtute, quo Deus ostendebat eorum orationem audire, eosque à carcere liberare.

75. Postolus paulus semper versabatur in pura ac mera contemplatione dei, unde frequenter dicebat se suos discipulos semper habere in suis orationibus Ad Philippenf. 1. n. 19. Rom. 1. n. 10. & in multis aliis locis, tamen hic insigniter fit mentio de ejus oratione cum multis miraculis, magno terramotu, solutis vinculis cunctorum, apertis januis omnibus.

76. Respondeo primo ex b. Chrysof. homil. 1. ad illud, Utere modi sic ait, In ligno erant pedes; in catenis manus, & carcer media sub nocte quatitur; ipsi Deum laudantibus, Vides quomodo ipsorum virtus in infirmitate perficitur. Ac si hominum preces multam habent vim persuadendo ab oppresso corpulculo, nec posse deum negare; quod petunt suo jure patientes calamitatum homines. Ait Isaias ad Ezechiam ægotantem: Morieris tu & non vives, 4. Reg. 20. n. 1. quo audito cum ipse in fletus multos prorumperet, orans ad hominum statim ait ei propheta n. 5. Audivisti Dominus orationem tuam, & vidit lachrymas tuas. In Hebræo habetur: Vidit lachrymam tuam; In quo insinuat deum prima lachrymula commotum, ut Regem dolentem longioris vitæ nuntio alleviaret, ac recrearet.

77. Secundo maxime ad rem; Etsi semper Paulus oraverit, tamen hæc oratio exiit valde efficax, & multorum miraculorum operatrix, erat oratio in vigilia, & media nocte, indeque hæc oratio multa habuit impetrandi vim, ac operandi mirabilia. D. Ambros. in Psalm. 118. Oecunario 8. sic loquitur, Non oriose Paulus, & Silas trasi in Carcerem, cum in nervo pedes haberent, media tamen nocte surgebant mentis vestigio, exorabant Dominum, & laudis sacrificium offerebant, ideoque ubi non defecit orationis officium, adfuit etiam solutionis remedium, subito enim media nocte terramotus factus est grandis, valva aperta, & omnium vincula soluta sunt. Et si paulus, & Silas semper orationi instarent, tunc maxime ejus orationes exaudite, effectus declaratur, cum media nocte erant oratione vigilantes, & tam abundantia gratia erant, ut non solum eorum vincula sed etiam aliorum omnium fuerint soluta.

78. Christus D. ut altum, & sublimem orandi modum doceret, nobis proposuit parabolam, Luc. 11. n. 15. Quis vestram habet annicum, & ibit ad illum

Syriac. Adstrinxit trabi. Ethiopic. Firmavit pedes eorum in ligno. Syriac. Unxit pedes eorum univella, vel cypopo, in quo captivorum pedes seorsim singuli inferebantur, de his quæst seq.

73. Verf. 25. Media autem nocte Paulus, & Silas orantes, Syrus, Precabantur, & glorificabant Deum. tyran. legit, Adorantes, & statim sequitur, Audiebant eos, qui in custodia erant. Oecumen. Auscultabant eos. Paulus, & Silas voce alta laudabant Deum, ut voces resonarent per totum carcerem juxta eos, qui erant in carcere tam proximo, quam longinquo.

74. Verf. 26. Subito vero terramotus factus. Arabic. Repente terramotus iste videtur non solum fuisse in carcere, sed etiam in magna parte Urbis, ac in locis prope carcerem, nam Magistratus, ut habent multi Codices, terramotu percussus eos liberos dimisit. Terramotus factus est Divina virtute, quo Deus ostendebat eorum orationem audire, eosque à carcere liberare.

75. Postolus paulus semper versabatur in pura ac mera contemplatione dei, unde frequenter dicebat se suos discipulos semper habere in suis orationibus Ad Philippenf. 1. n. 19. Rom. 1. n. 10. & in multis aliis locis, tamen hic insigniter fit mentio de ejus oratione cum multis miraculis, magno terramotu, solutis vinculis cunctorum, apertis januis omnibus.

76. Respondeo primo ex b. Chrysof. homil. 1. ad illud, Utere modi sic ait, In ligno erant pedes; in catenis manus, & carcer media sub nocte quatitur; ipsi Deum laudantibus, Vides quomodo ipsorum virtus in infirmitate perficitur. Ac si hominum preces multam habent vim persuadendo ab oppresso corpulculo, nec posse deum negare; quod petunt suo jure patientes calamitatum homines. Ait Isaias ad Ezechiam ægotantem: Morieris tu & non vives, 4. Reg. 20. n. 1. quo audito cum ipse in fletus multos prorumperet, orans ad hominum statim ait ei propheta n. 5. Audivisti Dominus orationem tuam, & vidit lachrymas tuas. In Hebræo habetur: Vidit lachrymam tuam; In quo insinuat deum prima lachrymula commotum, ut Regem dolentem longioris vitæ nuntio alleviaret, ac recrearet.

77. Secundo maxime ad rem; Etsi semper Paulus oraverit, tamen hæc oratio exiit valde efficax, & multorum miraculorum operatrix, erat oratio in vigilia, & media nocte, indeque hæc oratio multa habuit impetrandi vim, ac operandi mirabilia. D. Ambros. in Psalm. 118. Oecunario 8. sic loquitur, Non oriose Paulus, & Silas trasi in Carcerem, cum in nervo pedes haberent, media tamen nocte surgebant mentis vestigio, exorabant Dominum, & laudis sacrificium offerebant, ideoque ubi non defecit orationis officium, adfuit etiam solutionis remedium, subito enim media nocte terramotus factus est grandis, valva aperta, & omnium vincula soluta sunt. Et si paulus, & Silas semper orationi instarent, tunc maxime ejus orationes exaudite, effectus declaratur, cum media nocte erant oratione vigilantes, & tam abundantia gratia erant, ut non solum eorum vincula sed etiam aliorum omnium fuerint soluta.

78. Christus D. ut altum, & sublimem orandi modum doceret, nobis proposuit parabolam, Luc. 11. n. 15. Quis vestram habet annicum, & ibit ad illum

media nocte, & dicit illi: amice commoda mihi trepanes. Cur iste introducitur petens media nocte, & non potius in alia hora, ut ostendatur oratio efficax, & fructu non carens cum sit media nocte facta. D. Chrysol. ferm. 39. ait: Ista satis hora est efficax impetrandi: hoc sciens Propheta, ipsum tempus sue supplicationis asserit exiisse cantando. Media nocte surgebam ad confitendum tibi, in hac hora semper sponus ille occurrit, qui dicit, Media nocte clamor factus est, ecce sponsus venit. Ponitur oratio facta media nocte, ut ostendatur efficacia illius in impetrando, & sic secutus est effectus: Surge, & dabis illi. Inde David cum de se dicat: Lex tua meditatio mea semper, Pl. 118. n. 92. & 97. tamen in sua oratione, ac meditatione de nulla hora facit determinationem, nisi de media nocte, ob valorem, ac fortitudinem in illa in qua sponus dicitur insigniter venire.

Tres illi Sancti pueri Sidrach, Misach, & Abdenago colligati mittuntur in fornacem ardentem; & cum ad ostium fornacis accederet Nabuchodonosor admirandus exclamat: Ecce video quatuor viros solutos ambulantes in medio ignis, & nil corruptionis in eis est, & species quartus similis filio Dei Daniel. 3. n. 92. Ut pueri solverentur à suis colligaturis venit unus Angelus de Cælo, at modo Paulus & Silas tenentur astricti in carcere pedibus colligatis; & insuper Carceris janua erant maxime clausæ, & ad has aperiendas, & ad eorum vincula rumpenda nullus mittitur Angelus in forma filii Dei: Erant Paulus, & Silas orantes; & quod in fornace præstitit Angelus, in forma filii Dei exhibuit oratio; sed contra; etiam in fornace erant tres pueri orantes, & laudantes deum, ac canentes; Benedicite omnia opera Domini Domino, laudate, & superexaltate eum in secula, &c. Dan. 3. n. 57. Verum est quod orabant; sed in die, ac patenti luce, at Paulus & Silas erant orantes media nocte in carcere, & oratio mediæ noctis est alterius conditionis, ut non solum vices habeat Angelorum, sed etiam tanquam Vicaria ipsius Dei; & multorum mirabilium operatrix; nam Angelus descendens in fornacem trium ligaturas dirupit; At vero una oratio mediæ noctis, ut non solum Pauli, & Silæ, sed cunctorum vinculorum catenas destruxerit, & totius carceris ostia patefecerit. D. Chrysol. homil. 8. in epist. ad Ephes. sic ait: Mox ab initio ostendit, scilicet Angelus, illos non arduos; sed vel carcerem ingreßuros, Quid vinceret arduos? Vincti erant, scilicet Paulus, & Silas etiam non minori furore; nam in interiorum ille custodiam ipsos conjecit, & hic caminum vehementer incendi jussit. Sed videamus, quæ subinde sequuntur, pfallentibus illis media nocte motus est carcer, apertaque sunt janua illius.

QUÆSTIO X.

Quare cum semper Paulus in oratione versatur, ac contemplatione Dei, insigniter fit mentio de ejus oratione in carcere media nocte.

75. Postolus paulus semper versabatur in pura ac mera contemplatione dei, unde frequenter dicebat se suos discipulos semper habere in suis orationibus Ad Philippenf. 1. n. 19. Rom. 1. n. 10. & in multis aliis locis, tamen hic insigniter fit mentio de ejus oratione cum multis miraculis, magno terramotu, solutis vinculis cunctorum, apertis januis omnibus.

76. Respondeo primo ex b. Chrysof. homil. 1. ad illud, Utere modi sic ait, In ligno erant pedes; in catenis manus, & carcer media sub nocte quatitur; ipsi Deum laudantibus, Vides quomodo ipsorum virtus in infirmitate perficitur. Ac si hominum preces multam habent vim persuadendo ab oppresso corpulculo, nec posse deum negare; quod petunt suo jure patientes calamitatum homines. Ait Isaias ad Ezechiam ægotantem: Morieris tu & non vives, 4. Reg. 20. n. 1. quo audito cum ipse in fletus multos prorumperet, orans ad hominum statim ait ei propheta n. 5. Audivisti Dominus orationem tuam, & vidit lachrymas tuas. In Hebræo habetur: Vidit lachrymam tuam; In quo insinuat deum prima lachrymula commotum, ut Regem dolentem longioris vitæ nuntio alleviaret, ac recrearet.

77. Secundo maxime ad rem; Etsi semper Paulus oraverit, tamen hæc oratio exiit valde efficax, & multorum miraculorum operatrix, erat oratio in vigilia, & media nocte, indeque hæc oratio multa habuit impetrandi vim, ac operandi mirabilia. D. Ambros. in Psalm. 118. Oecunario 8. sic loquitur, Non oriose Paulus, & Silas trasi in Carcerem, cum in nervo pedes haberent, media tamen nocte surgebant mentis vestigio, exorabant Dominum, & laudis sacrificium offerebant, ideoque ubi non defecit orationis officium, adfuit etiam solutionis remedium, subito enim media nocte terramotus factus est grandis, valva aperta, & omnium vincula soluta sunt. Et si paulus, & Silas semper orationi instarent, tunc maxime ejus orationes exaudite, effectus declaratur, cum media nocte erant oratione vigilantes, & tam abundantia gratia erant, ut non solum eorum vincula sed etiam aliorum omnium fuerint soluta.

QUÆSTIO XI.

Quare cum in carcere solvantur Pauli, & Silæ catena, solvantur etiam aliorum vinculorum?

In carcerantur Apostoli, venit Angelus eduxit eos Ide custodia, Act. 5. n. 19. Cæteris vinculis manentibus in carcere, cum Petrus esset alligatus duabus catenis Angelus eum liberat à carcere, ac vinculis, Act. 12. n. 7. reliquis catenatis existentibus. Tenetur Paulus cum vinculis in carcere, solvantur vincula illius, omniumque alligatorum, o magna, & sublimis excellentia vinculorum Pauli adumbrans aequaliter aliquod vestigium mortis Christi.